

men udelukkende maa ses ud fra rent praktiske og juridiske kommercielle Synspunkter, vedtog Konferencen at arbejde paa Gennemførelsen af den i Haag vedtagne Fremgangsmaade, dog modificeret saaledes, at den ensartede Lov først træder i Kraft, naar et vist Mindestantal af Stater inden en given Frist har ratificeret Konventionen, og saaledes at Konventionen kan opsiges efter 2 Aars Forløb — i paatrængende Tilfælde endog straks. Til Gennemførelsen af dette Resultat medvirkede i ikke ringe Grad de fire nordiske Stater, som hvis Ordfører den svenske første Delegerede, Baron Marks von Würtemberg optraadte. Det bør i denne Forbindelse bemærkes, at de nordiske Landes delegerede paa dette Omraade handlede i nøje Overensstemmelse med deres Regeringers Fælles-Udtalelser overfor Folkenes Forbund, idet det i disses Noter — den danske Regerings Note er dateret 31. Januar 1929 — udtales, at den i Haag vedtagne Fremgangsmaade bør foretrækkes for den af Ekspertkomitéen foreslaaede.

I daglige Plenarmøder, der strakte sig fra den 13. Maj til den 7. Juni 1930 blev de forelagte Forslag gennemarbejdede, forsaavidt angik Veksellretten. For Checkrettens Vedkommende vedtoges det — paa Basis af de Erfaringer man havde indvundet under Diskussionen om Veksellretten — at indkalde yderligere Oplysninger fra de deltagende Stater og derpaa, naar disse Oplysninger modtoges, at forelægge Spørgsmaalet om en ensartet Checklovgivning for en ny international Konference, der agtes indkaldt i Januar 1931. Konferencen sluttede med at vedtage:

A. En Konvention, hvorved Parterne forpligter sig til at indføre i sin foreliggende Form den Tekst, der kaldes »Eensartet Veksellov« i deres respektive Territorier.

- a) Teksten til den ensartede Veksellov,
- b) Teksten til Reservationerne,

der sætter de kontraherende Parter i Stand til for de i Reservationerne omhandlede Omraaders Vedkommende at anvende deres egne Lovregler i Stedet for den ensartede Veksellovs Bestemmelser, at angive de nærmere Betingelser for disse Bestemmelser Anvendelse, eller i nogle Tilfælde at udvide disse.

B. En Konvention, indeholdende nogle faa Bestemmelser angaaende visse Lovkollisioner indenfor Veksellrettens Omraade.

C. En Konvention, ifølge hvilken de kontraherende Parter forpligter sig til ikke

at gøre en Veksels Gyldighed afhængig af, om Stempelovens Bestemmelser er opfyldte.

Disse tre Konventioner er gensidig uafhængige af hverandre, saaledes at et Land kan tiltræde een af disse Konventioner uden at tiltræde de andre.

De vedtagne Konventioner med tilhørende Protokoller og Slutningsakt blev underskrevet af 22 af de i Konferencen deltagende Stater, deriblandt af de fire nordiske Lande. Senere har yderligere fire Stater underskrevet, saaledes at samtlige tre Konventioner nu er tiltraadt af ialt 26 Stater. Den under C nævnte Konvention er underskrevet af England, medens Grækenland, der har underskrevet de under A og B nævnte Konventioner, ikke har underskrevet den under C nævnte.

Efter Konferencens Afslutning er det nordiske Samarbejde blevet fortsat paa Møder af de nordiske Landes Delegerede i Stockholm i Tiden fra 25. September til 11. Oktober 1930 og i Oslo i Dagene fra 23.—25. Januar 1931.

Man vedtog her en fælles Besvarelse af de i Slutningsakten (Bilag A. Sp. 4505 ff.) under V stillede Spørgsmaal vedrørende Gennemførelse af en ensartet Checklovgivning, hvilken Besvarelse senere er tilgaaet Folkenes Forbund som Udtryk for de fire nordiske Regeringers Synspunkter. Endvidere udarbejdede man — ud fra Ønsket om vedblivende at bevare i saa stor Udstrækning som muligt den nordiske Enhed paa Veksellovgivningens Omraade — en, saavidt de sproglige Forhold tillader det, ensartet Oversættelse af de foreliggende Konventioner med dertil knyttede Bilag og Protokoller, samt et Forslag til Veksellov, der her forelægges i den vedtagne danske Tekst. De danske, norske og svenske Tekster afviger, forsaavidt angaar Lovforslagets 1. og 2. Afsnit, der bygger paa den foreliggende franske Tekst, kun rent sprogligt fra hverandre. I Lovforslagets 3. og 4. Afsnit er der — foruden sproglige Afvigelser —, de Afvigelser, som nødvendiggøres af de nordiske Landes ikke helt sammenfaldende Retsinstitutter. Iøvrigt vil man i Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer i Lovforslaget gøre opmærksom paa de Punkter, hvor Overensstemmelse imellem de nordiske Tekster ikke har kunnet opnaas. De norske og svenske Lovtekster findes iøvrigt optrykt som Paralleltekster til den danske Lovtekst. Den finske Lovtekst foreligger ikke endnu.

Det foreliggende Lovforslag indeholder, som det ogsaa var Forudsætningen for